

20. navadna nedelja C

Dobri Oče, vsem, ki te ljubijo, si pripravil nevidne darove. Naj tvoja ljubezen tako prevzame naša srca, da te bomo v vsem in nad vse ljubili. (iz dnevne molitve)

Prvo berilo

Jeremija 38,4-6.8-10

Tiste dni so višji uradniki rekli kralju: "Tega človeka, Jeremija, je treba usmrtiti, ker slabí roke vojakov, ki so še ostali v tem mestu, in vseh ljudi, ko jim govori take besede. Saj ta človek ne išče blaginje za to ljudstvo, ampak nesrečo." Kralj Sedekíja je rekel: "Glejte, v vaših rokah je. Kralj vam ne more ničesar odreči." Vzeli so torej Jeremija in ga vrgli v kapnóco králjevega sina Malkijája, ki je bila v stražnem dvoru. Spustili so ga vanjo po vrveh. V kapnóci pa ni bilo vode, temveč blato; tako se je Jeremija pogreznil v blato.

Ébed Méleh iz kraljeve hiše je šel in rekel kralju, ki se je mudil pri Benjaminovih vratih: "Moj gospod kralj, grdo so ravnali ti možje v vsem, kar so storili s prerokom Jeremijem, ko so ga vrgli v kapnóco, da bo tam umrl za lakoto, saj v mestu ni več kruha." Tedaj je kralj ukazal Kušíjcu Ébed Mélehu, rekoč: "Vzemi od tod s seboj trideset mož in potegni preroka Jeremija iz kapnóce, preden umre."

Drugo berilo

Hebrejcem 12,1-4

Bratje in sestre, ker nas torej obdaja tako velik oblak pričevalcev, tudi mi odstranimo vsakršno breme in greh, ki nas zlahka zapelje, ter vztrajno tecimo v tekmi, ki nas čaka. Uprimo oči v Jezusa, voditelja in dopolnitelja vere. Zaradi veselja, ki ga je čakalo, si je nalóžil križ, preziral sramoto in sédel na desnico Božjega prestola. Pomislite vendar nanj, ki je od grešnikov pretrpél tolikšno nasprotovanje, da se v svojih dušah ne boste utrudili in omagali. Niste se še do krvi uprli v boju zoper greh.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: "Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo, in kako želim, da bi se že razplamtel! Moram pa prejeti krst in v kakšni stiski sem, dokler se to ne dopolni!

Mislite, da sem prišel na zemljo prinašat mir? Ne, vam rečem, ampak razdeljenost. Odslej bo namreč v eni hiši pet razdeljenih: trije proti dvema in dva proti trem; razdelili se bodo: Oče proti sinu in sin proti očetu; mati proti hčeri in hči proti materi; tašča proti svoji snahi in snaha proti tašči."

V razmislek

Za mnogo ljudi je sedaj čas dopustov. Čas sprostitev, miru in odmika od vsakdanjika je pogosto tudi čas, ko vzpostavimo ravnotežje v življenju in določimo stališča glede nadaljnjih odločitev (ali ne-odločitev) v našem življenju. Glede tega lahko v berilih današnje nedelje najdemo kar nekaj napotkov.

Prvo berilo govori o šibkem kralju Sedekiji, ki je pravzaprav le žogica v rokah svojih svetovalcev. Ker je nesposoben sam sprejemati odločitve in prepoznati odgovornost, ki jo s seboj nosijo odločitve, sprejme zaradi svojega polovičarstva nezaslišano sodbo glede Jeremije. Kljub temu je v celotnem besedilu tudi tolažilna vidik sodbe – čeprav je bilo zaradi nesposobnosti odločanja povzročeno veliko gorja, vskoči Bog kot odrešenik (s pomočjo tujca, ki ne pripada judovskemu ljudstvu).

Pismo Hebrejcem je za Kristjane pridiga, ki jih opogumlja in jih hkrati postavlja pred izziv. Navedeni svetopisemski odlomek jih opozarja, da naj ne bodo zaspani in naj ne zapadejo v vdanost v usodo. Vsak naj zbere nov pogum in naj stopa z odločenostjo po svoji lastni osebni poti, s pogledom na Kristusa, na "začetnika in izpolnjevalca vere", osnovnega vzora krščanskega načina življenja, ki mu usoda trpljenja in smrti na poti k vstajenju nikakor ne ostane prihranjena. To predstavlja velik izziv in kot tudi provokacijo tistim, ki so se odločili, da mu sledijo. Na tej poti ni neopredeljenosti, ni nedoločenosti in ni slabih kompromisov...

Opozorilo, da naj se "upremo do krvi", ni poziv k vojaškemu krščanstvu, temveč nas želi opozoriti, da ne smemo provokativnosti v Jezusovem sporočilu odvzeti njene sporočilnosti. Evangelij na koncu pokaže posledice tega odnosa. Pravo krščanstvo ne sme nikoli postati udobna domača religija, ki ublaži radikalnost Jezusovega sporočila! Njegova beseda in Njegovo delo zahtevata odločitve in s tem tudi delita duhove. Ni neopredeljenosti in slabih kompromisov, če se ljudje odločijo slediti, pravzaprav je ravno nasprotno – prava odločenost je pogosto neudobna, boleča in med drugim vodi do delitev in ločitev znotraj najožjih človeških odnosov. V močni simboliki ognja se ponovno slikovito predstavi izziv – ogenj je dinamičen, živahen, poln energije. Česar se ogenj dotakne, ne ostane nespremenjeno. V Stari zavezi je ogenj tudi prisposoba za očiščenje, da lahko nato Bog ustvari nekaj novega – zažge vse, kar stoji na poti tej spremembi.

Jezus deluje kot ogenj. Kjer se pojavi, se moramo odločiti; če pa mirno in obvladano hodimo po svetu, to ni potrebno. Biti Kristijan(ka) je, po resnici povedano, vedno plavanje proti družbenemu toku. Kdor bi v nasprotju s tem odvzel Krščanstvu njegovo eksplozivno moč, se ne sme čuditi, če bi izgubilo svojo privlačnost.

Jasna odločitev za Kristusa ne trpi nikakršnega polovičarstva. Sledenje Kristusu se kaže v celovitosti, besedna odločitev za Kristusa pa se mora pokazati v našem načinu življenja.